

België, koning Filip, een Palestijnse Staat, maar God regeert: Spreuken 16:4

België wil, met 75% van alle landen van de VN, de Palestijnse Staat uitroepen. Nu vraag je je af wat België zelf eigenlijk is in relatie tot Israël behalve Brussel, ik ken wel heerlijke worshippers van God daar, maar laten we België zelf dan ook gelijk in twee staten opdelen: Wallonië en Vlaanderen. Een andere optie is dat wij Franstalig Wallonië bij Frankrijk voegen en Vlaams Vlaanderen bij ons inlijven. Ons nationale elftal kan wel wat voetballers van de Rode Duivels gebruiken.

Verontwaardigd?

Misschien dat je nu als Belg verontwaardigd van de bank springt. Dat is precies het punt dat ik wil maken. Waarom moet de wereld zich steeds bezighouden met de problemen van het Midden-Oosten en vanaf de sofa van alles bedenken en besluiten? Bekommert de wereld zich niet om de vele mensen in al die andere conflicten? Er is niet zoiets als een nationale Palestijnse identiteit. Er is geen Palestijns als taal. De term Palestijn is pas sinds de jaren 60 in omloop nadat Arafat die in de lucht slingerde. Een Palestijnse Staat had er allang kunnen zijn als hij niet in de jaren 90 van de onderhandeltafel van Clinton was weggelopen. Zogeheten Palestijnen bestaan niet. Palestijnen zijn Arabieren uit omringende landen, islamieten die het Land dat God aan Zijn volk Israël gaf, voor Allah willen claimen en de God van Israël met Zijn volk eruit willen hebben omdat zij het Land niet willen delen: Jordaniërs, Syriërs, Egyptenaren en andere geïmporteerde Arabieren. Wij als christenen vinden dat lastig omdat ons Koninkrijk geestelijk is en boven, en het nog uit de hemel naar beneden moet komen ten tijde van “de wedergeboorte”. De Twaalf zullen dan “met de Zoon op twaalf tronen regeren” (Matt.19:28, Luc.22:30, Opb.20:1-6, Rom.8:21-23, Hand.3:19-21, Hand.15:16, Opb.20-21).

Schande

En Koning Filip noemde wat in Gaza gebeurt onlangs “een schande voor de mensheid”. Wat Hamas op 7 oktober deed, met een oorlogskas gespekt door islamitische landen als Iran, Qatar en door wie nog meer, is meer dan “een schande” ongelooflijk barbarisme. Dat de wereld nu de beschuldigende vinger naar Israël wijst dat het as van het kwaad in het Midden-Oosten uit zijn hol rookt terwijl het zelf niks doet, is een schande. Dat de media de spreekbuis van Hamas en de antisemitische VN zijn geworden, is veelzeggend. Dat Macron en het overgrote deel van de VN een Palestijnse Staat willen, is een beloning van Hamas voor hun terrorisme. En dat de Arabische wereld Hamas zijn gang laat gaan maar Israël het vuile werk laat opknappen in de regio, geeft te denken. Je zou denken dat Hamas, met zoveel doden onder de eigen bevolking, de gijzelaars allang vrij had gelaten om hun eigen bevolking te sparen. Maar zij geven kennelijk niet om hun eigen bevolking. En om Israël geven zij geheel

niet, integendeel, zij willen het van de kaart vegen. Hamas wil genocide en dreigt ermee. Als die Palestijnse Staat er komt, dan gaat de strijd pas goed los? Wanneer gaat de wereld Israël helpen Hamas, de Houthi's en andere terroristen op te doeken zodat de Gazanen onder de tirannie vandaan komen?

Einde aan de haat

Een belangrijke vraag is natuurlijk: Is zo'n Palestijnse Staat de oplossing van het conflict? Zullen de twee staten ooit met elkaar de vredespijp roken voor hun wigwams? De oplossing lijkt mij eerder dat de Arabische haat tegen het Joodse volk verdwijnt en dat de geest van Haman, de Jodenhater uit het bijbelboek Esther, door Yeshua wordt omgelegd. Zullen wij onze knieën buigen en bidden dat Ismaël zich met Israël verzoent, dat zij samen door de Deur, Jezus Christus, naar binnen zullen stappen in het Vaderhuis en aan Vaders keukentafel zullen verschijnen? Laat alle zonen samen eten en feesten! Wat een hoop! De haat verdwijnt wanneer de Messias Zelf op aarde verschijnt, wanneer Zijn voeten op de Olijfberg staan en Hij een einde maakt aan alle conflict. Hij zal haat vervangen met liefde, zwaarden met ploegscharen, oorlog met de wens van Miss Universe, "wereldvrede", en de duivelse rebellie met goddelijke regie en totaal reveil (Zach.14:4, 9:10, Jes.11, Micha 4:3).

De wereld kan misschien antisemitischer worden maar God regeert de natiën, predikt de Schrift. Daniël predikte dat onverschrokken aan het hof van de groten met risico dat het hem de kop kostte: "...opdat de levenden mogen weten, dat de Allerhoogste macht heeft over het koningschap der mensen en dat geeft aan wie Hij wil, ja, zelfs de nederigste onder de mensen daarin aanstelt. (Dan 4:17 NBG).

Spreuken 16:4: God regeert soeverein

Dat legt Spreuken 16:4 op tafel. Spreuken 16:4 is het centrum-vers van de belangrijkste sectie in Spreuken van Salomo, Spreuken 10:1-22:16. Deze sectie bestaat uit 375 verzen, nota bene de precieze getalswaarde in het Hebreeuws van de naam van hun schrijver Salomo, "Shlomoh" (שלמה). Shlomoh heeft 4 medeklinkers: de shin, lamed, mem en hey. De getalswaarde van de shin is 300 + de lamed: 30 + de mem: 40 + de hey: 5 = 375.

En laat nou 16:4 het middelste vers van de 375 verzen van die sectie zijn, Spreuken 10:1-22:16. Er komen 187 voorafgaand aan Spreuken 16:4 en 187 verzen erna.

Wat zegt Spreuken 16:4? Dat is het punt dat Salomo maakt: "De HERE heeft alles gemaakt voor zijn doel, ja, zelfs de goddeloze voor de dag des kwaads." De Engelse NIV vertaalt het zo: "works out everything to its proper end, even the wicked for a day of disaster".

Wat daar staat is waar het om gaat: Dat God absoluut soeverein is over de gedachten, plannen, pretenties, programma's en pogingen van mensen. God gaat gewoon door met waar Hij op uit is, waar Hij mee bezig is, al bedenken mensen hun eigen plannen en gaan mensen op hun kop staan om het tegen te houden.

Overigens wordt de naam van de Here, YHWH, (יהוה) 7 keer genoemd in de eerste 7 verzen van 16:1-7. Dat versterkt de gedachte dat God soeverein is. En Spreuken 16 is nota bene ook nog eens het middelste hoofdstuk van het hele boek Spreuken.

Daar spring je toch je bed voor uit van blijdschap?! Wat er ook gebeurt, God regeert en

bereikt Zijn doel! Wij mensen zijn maar nietig, wat wij ons ook allemaal in ons hoofd halen! Wij verdwijnen allemaal in een kist of urn.

Shlomo: Vrede

Er is nog een ander pikant detail: Wist je dat de Hebreeuwse naam van Salomo, Shlomoh (שלמה), direct aan het Hebreeuwse shalom verwant is, vrede en heelheid (שלום)? Hoewel het Rijk na Salomo scheurde, wanneer Yeshua de Hem beloofde Troon van David neemt, zal er vrede zijn. Echte vrede. Wereldwijd.

Dat kan ook niet anders: Yeshua is de Vredenvorst, de Sar Shalom (שר-שלום), en Vrede zal Zijn Rijk zijn (Opb.20:1-6, Jes.9:5-6). “Groot zal de vrede zijn op de Troon van David”. De heerschappij rust op Zijn schouder.

Ken je Hem? Zou je voor die Troon willen buigen en die nu al in je hart willen hebben? Dan heb je ook Zijn vrede. Het komt wanneer je door Hem met de Vader bent verzoend (Rom.5:1, 2Cor.5:17-2).

Shalom shalom chevariem.